

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/52/2016
Identifikačné číslo spisu: 1614010234
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1614010234.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného U. W. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. X písm. b) Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľubora Nevid'anského, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 04. decembra 2014, sp. zn. 2 To 134/2014 na neverejnom zasadnutí 30. júna 2016 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného U. W. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 13. októbra 2014, sp. zn. 1T/88/2014 bol obvinený U. W. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. februára 2014 v čase okolo 17.00 h, v priestoroch kuchyne rodinného domu č. XXX v obci F. C., pristúpil k svojej matke poškodenej V. W., nar. XX. R. XXXX, od ktorej požadoval, aby ukradla bratovi T. W., nar. XX. júna XXXX, ktorý v tom čase spal na gauči v izbe vedľa kuchyne finančnú hotovosť v sume 150,- Eur, čo táto odmietla, preto začal na poškodenú kričať, vulgárne jej nadávať a požadoval od nej, aby ukradla bratovi peniaze, keď videl, že mu nevyhoví, začala jeho agresivita voči poškodenej narastať, začal sa rukami zaháňať, kričať, že keď mu nedá peniaze alebo cigarety, tak ju zabije, uvedené slová jej zopakoval viackrát, keď videl, že mu poškodená nič nedá, začal jej opakovane vulgárne nadávať, následne k poškodenej pristúpil bližšie, načiahol sa k nej oboma rukami, ktoré držal pred jej krkom a rukami ju išiel chytiť za krk tak, ako keby ju chcel ísť škrtiť, a takto ju chcel donútiť, aby bratovi zobrala peniaze, avšak v tomto okamihu po príchode T. W., nar. XX. L. XXXX do kuchyne, ruky stiahol späť k svojmu telu a od zamýšľaného konania upustil.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu so

stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. bolo obvinenému uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 04. decembra 2014, sp. zn. 2 To 134/2014 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému U. W. uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V ostatných výrokoch ponechal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Proti citovanému rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený U. W. uplatniac v ňom dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Namietol v ňom nesprávne zistenie skutkového stavu, hodnotenie dôkazov konajúcimi súdmi a dôkaznú situáciu hodnotil zo svojho uhla pohľadu.

Na záver dovolania navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, napadnutý rozsudok ako aj rozsudok prvostupňového súdu zrušil a prikázal vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Tieto sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže

skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia môže zahŕňať aj nedostatočné posúdenie okolností a zákonných podmienok pre postup podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Obvinený v podstate v podanom dovolaní namieta správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi obidvoch stupňov a zároveň sám tieto hodnotí zo svojho uhla pohľadu s tým, že skutok nespáchal.

Pretože správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, týmito námietkami sa dovolací súd nezaoberal.

Naopak pri skúmaní dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd dospel k záveru, že správne a v súlade so zákonom postupovali súdy obidvoch stupňov, keď na podklade skutku ustáleného v skutkovej vete konanie obvineného právne posúdili ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Skutok ustálený v skutkovej vete obsahuje všetky zákonné znaky uvedeného trestného činu, pretože obvinený iného hrozbou smrti ako ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, pričom čin spáchal na chránenej blízkej osobe.

V posudzovanom prípade k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia nedošlo.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.